

[Handelsministeren.]

over, hvad der er forudset i augustforliget. Det, vi har set i de nærmest forudgående dage og uger, og det, vi oplever i øjeblikket, viser, at striden står om, hvorvidt dette augustforlig, som for en væsentlig dels vedkommende først skal træde i kraft den 1. marts 1977, skal gennemføres. Det er dette augustforlig, striden står om, og vi har set, hvordan man bekæmper det fra den fløj, der sidder i det sydvestlige hjørne i denne sal – ud fra min synsvinkel nordvestlige hjørne, nej, det er skam det nordvestlige hjørne, det er rigtigt. Når man har set det, så forstår jeg ikke, hvad det er for en politik, venstre egentlig tilråder os at føre.

Venstre skulle i stedet for forstå, at kræfterne må sættes ind på, at dette augustforlig bliver gennemført. Venstre skal ikke tro, at man kan få gennemført en politik, der i henseende til indkomstpoltisk målsætning kan være stærkere. Den kan simpelt hen ikke gennemføres. Den politiske kamp kommer til at stå om, hvorvidt denne politik, som vi har nedfældet i augustforliget, kan gennemføres. Her burde venstre i stedet for at gå imod denne politik – for nu ikke at bruge et stærkere udtryk – støtte den. Derfor forstår jeg ærlig talt ikke venstres holdning, og derfor forstår jeg ikke bemærkningen om, at det var utrolig letsindigt at fremsætte en hensigtserklæring. Jeg tror ikke, det er en velovervejet politisk betragtning, der ligger bagved, det vil jeg gerne sige. Så højt agter jeg hr. Christophersen, at jeg ikke kan tro, den er velovervejet.

Jeg vil gerne sige til sidst: hr. Christophersen valgte jo det interessante at lade offentligheden og tinget her svæve i uvished om, hvordan venstre ville stemme. Venstre kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det betyder, at enten melder man pas, eller også stemmer man imod. Jeg kan ikke forestille mig, at venstre velovervejet kan stemme imod og derved yde et bidrag til at afsvække den grad af indkomstpoltik, som ligger i augustforliget, og de muligheder for, at augustforliget skal kunne føres ud i livet, som vi også ved denne del af lovgivningen forsøger på at forbedre. Jeg kan ikke tro, at venstre vil være med til det. Så melder venstre pas. Er det virkelig en rolle for landets største oppositionsparti? Er det virkelig, hvad man kan svinge sig op til? Hvordan er det, der står over Dantes helvede: Her lades alt håb ude? Der er virkelig et degenerationsforfald hos det store, stolte venstre, der

enten melder pas eller vil føre en politik, som man ved er imod det, man egentlig sigter på at få gennemført.

Men nu får vi se, hvordan venstre stemmer. Jeg håber indtil videre, at venstre i hvert fald, hvis man ikke kan besinde sig til at stemme for, hvad jeg har forstået man ikke kan, så vælger den lidet glørværdige rolle at undlade at stemme i stedet for at tilslutte sig, om jeg så må sige, ulykkesfulgspartierne her i tinget med den politik, de repræsenterer – hvad enten de sidder dér, eller de sidder dér.

Formanden:

Vi går til anden omgang, hvor ordførernes taletid er indtil 10 minutter; for andre medlemmer er taletiden indtil 4 minutter.

Christophersen (V):

Inden jeg vender tilbage til økonomiministerens letsindigheder, vil jeg godt knytte et par bemærkninger til det, som nogle af ordførerne har sagt til venstre. Jeg tænker her bl. a. på hr. Svend Haugaard, hr. Ninn-Hansen og hr. Erhard Jakobsen, som alle lagde den samme undren for dagen, som økonomiministeren, undskyld, handelsministeren, netop gav udtryk for. Det var især undren, sådan forstod jeg det, over, at venstre ville holde sig udenfor. Hr. Svend Haugaard anførte endda, at vi havde gjort det uden begrundelse.

Jeg må sige, at de bemærkninger undrer mig egentlig, men det kan være, at de herrer har været så optaget af de sidste 14 dages forhandlinger, så de ikke rigtig har bemærket, hvad der egentlig er foregået i resten af folketinget. Ellers ville de have været klar over, at venstre som det første parti rettede en opfordring til regeringen om nu at gøre noget ved den situation, der var under opsejling. Forrige tirsdag afleverede venstre en sådan opfordring til statsministeren, en opfordring til nu at gribe ind over for den alvorlige økonomiske udvikling. Jeg forstod, at hr. Ninn-Hansen havde læst lidt af den, men næppe det hele, i hvert fald standsede hans citat dér, hvor det virkelig afgørende var at finde i den henvendelse. For det, som vi sagde i vores brev af 23. november til statsministeren, det var jo ikke alene, at der var behov for øjeblikkelige indgreb, men vi sagde også, at venstre vil medvirke til et midlertidigt pris- og lønstop, såfremt der fra regeringens side er vilje til nu at indlede forhandlinger om de nødvendige ændringer i den øko-